

γαμπάλι τό, Ἀθῆν. Κύθν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάμπα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἄλι.

1) Εἶδος καλαποδίου, τὸ ὁποῖον εἰσάγεται εἰς ὑπόδημα πρὸς διατήρησιν τοῦ σχήματός του Ἀθῆν. 2) Ξύλινος σκελετὸς δι' ὑποδήματα Κύθν.

Πβ. γαμπαλάκι.

γαμπαροῦ ἐπίθ. θηλ. ἁμαρτ. γαδαροῦ Πάρ.

Θηλ. τοῦ ἁμαρτ. ἐπίθ. γαμπαρᾶς < ἁμαρτ. γαμπάρα < γάμπα.

Ἡ ἔχουσα χονδρὰς κνήμας. Πβ. ἐπίθ. γαμπᾶς.

γαμπᾶς ἐπίθ. Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάμπα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ᾶς.

Ἄ ἔχων χονδρὰς κνήμας. Συνών. γαμπουνᾶτος. Πβ. γαμπαροῦ.

γαμπᾶς ὁ, ΝΠολίτ. Παροιμ. 2, 662 γαδᾶς Ζάκ. Κεφαλ. Κρήτ. Κύθν. Νάξ. κ. ἄ. καμπᾶς Ἰκαρ. γαμπᾶς Πελοπν. (Μεγαλόπ.) ἁβᾶς Νάξ. (Βόθρ.)

Ἐκ τοῦ Βενετ. *gaban*. Πβ. καὶ Ἰταλ. *gaban*.

Ἐπανωφόριον ἀπὸ χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα οὐχὶ καλῶς κατεργασμένον ἐνθ' ἄν.: Παίρνω τὸ γαμπᾶ μου καὶ πάω καλεῖά μου Μεγαλόπ. || Φρ. Τοῦ μάζωξαν τὸ γαδᾶ (ἐπὶ αὐθᾶδους περιοριζομένου ὑπὸ ἰσχυροτέρου) Ζάκ. Ἐκώστισε ὁ γαδᾶς γιὰ φῖνο ρᾶσο (ἐπὶ πράγματος στοιχίζοντος περισσότερο τοῦ δέοντος) Ζάκ. Ἐχει ψεῖρες ὁ γαμπᾶς του (ἐπὶ τοῦ κακοπαθοῦντος ἕνεκα τῆς ἰδίας ἀνοίας) ΝΠολίτ. ἐνθ' ἄν. || Γνωμ. "Ὅθεν εἶν' εὐγιά, βάστα τὸ γαδᾶ σου, κὶ ὅδε βρέχει, ἔξά σου (ὅτι πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πάντοτε προνοητικός. εὐγιά = εὐδία, ἔξά = ἔξουσία) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ἀχι τὸ κακορρίζικο, χωρὶς γαδᾶ καὶ ρᾶσο καὶ χωρὶς ἀγαπητικὸ πῶς θὰ ξεχειμωνιάσω;

Κρήτ.

Ἀπόψε μ' ἐσυρρίγησε τὸ ἀγάπης ἢ κρυγῶτη, μουνδὲ γαδᾶς μ' ἐξέστανε μουνδὲ ἢ παντέρμη νεότη αὐτόθ. Συνών. ἁμπᾶς 2.

γάμπια ἡ, ὡς ναυτικὸς ὄρ. κοιν. γάδια πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gabbia*.

1) Μικρὸν προφραῖον ἱστίον, ὁ ἀρχ. δόλων κοιν.: Φρ. Θέλει καράβια μὲ γάβια (ἐπὶ ἀπλήστου) Μεγίστ. β) Τὸ δεύτερον κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἄνω ἱστίων Κρήτ. 2) Ἡ ἀντένα τοῦ ἱστιοφόρου πλοίου Προπ. (Κύζ.) 3) Τὸ καρχήσιον τοῦ ἱστιοφόρου πλοίου Νάξ. κ. ἄ. 4) Τὸ θωράκιον τοῦ πλοίου Κυκλ. Μακεδ. κ. ἄ.

γαμπίτσα ἡ, σύννηθ.

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. γάμπα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἴτσα.

Μικρὰ γάμπα, ὁ ἰδ.: Νὰ κ' εἶνα κονκλάκι μὲ σπιθαμὴ μὲ καὶ γαμπίτσες ψιλοῦλλες σὰν τὰ καλαμάκια ΚΧρηστομ. Κερέν. κούκλ. 79. Συνών. γαμπούλλα.

γαμπούλλα ἡ, σύννηθ.

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. γάμπα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούλλα.

Γαμπίτσα, ὁ ἰδ.

γαμπουνᾶτος ἐπίθ. Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπούνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ᾶτος.

Ἄ ἔχων παχείας κνήμας. Συνών. γαμπᾶς. Πβ. γαμπαροῦ.

γαμπούνι τό, Θήρ. Κέως Σίκιν. γαδούνι Σέριφ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάμπα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούνι.

1) Ἡ κνήμη Θήρ. Κέως. Συνών. ἀρίδα 3, γάμπα 1.

2) Τὸ περὶ τὴν κνήμην μέρος τῆς κάλτσας Θήρ. 3) Πᾶς μικρὸς βλαστὸς Σίκιν.

γαμπουνιάζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπούνι.

Πλέκω τὸ περὶ τὴν κνήμην μέρος τῆς κάλτσας. Μετοχ. γαμπουνιασμένος, ὁ φορῶν τοῖς κάλτσες ἕως ἄνω, μέχρι τῆς κνήμης.

γαμπρήσιος ἐπίθ. ἁμαρτ. γαμπρήσου Κυδων.

Πληθ. οὐδ. γαμπρέδᾱ Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῆσιος. Τὸ γαμπρέδᾱ ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐδ. ἐπίθ. γαμπρέδιν.

Ἄ ἰσχυρὸν εἰς γαμβρὸν ἐνθ' ἄν.: Φρ. Καὶ γαμπρέδᾱ (εὐχὴ διὰ καινουργίᾳ ροῦχα) Κοτύωρ. Συνών. γαμπριᾶτικός 1, γαμπρικᾶτος, γαμπρίκειος 1, γαμπρικός, γάμπρινος, γαμπρίτικος.

γαμπριᾶς ὁ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖας.

Ἐμπαικτικῶς ὁ γαμβρός. Συνών. γαμπρίκας, γαμπρουλλᾶς.

γαμπριᾶτικός ἐπίθ. σύννηθ. γαμπριᾶτ'κους βόρ. ἰδιώμ. γαδριᾶτικός πολλαχ. γαδριᾶτ'κος πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γαδριᾶτ'κους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γαδριᾶτ'κους Κυδων. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖατικός.

1) Ἄ ἰσχυρὸν εἰς γαμβρὸν σύννηθ.: Φορεσιὰ γαμπριᾶτικῆ. Ροῦχα γαμπριᾶτικᾶ Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπρήσιος.

2) Πληθ. γαδριᾶτ'κα οὐσ., τὰ ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὴν νύμφην πρὸ τῆς στέψεως προσφερόμενα δῶρα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

γαμπρίζω Δαρδαν. Πελοπν. (Κορινθ. κ. ἄ.) γαμπρίζον Μακεδ. γαδρίζον Κυδων. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός.

1) Ἐπιδεικνύομαι, φέρομαι ὡς γαμβρός ἐπιθυμῶν νὰ νυμφευθῶ Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. Πελοπν. (Κορινθ. κ. ἄ.): Εἶναι καιρὸς τῶρα ποῦ γαμπρίζει Κορινθ. γαμπρολογῶ Β 3. 2) Ἐρωτοτροπῶ Δαρδαν.: Ὁ δεῖνα γαμπρίζει μὲ τὴ δεῖνα.

γαμπρίκας ὁ, Ἡπ. γάμπρικας Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖκας.

Εἰρων. ὁ γαμβρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπριᾶς.

γαμπρικᾶτος ἐπίθ. Κῶς κ. ἄ. γαδρικᾶτος Κεφαλ. Παξ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαμπρικός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ᾶτος.

Ἄ ἰσχυρὸν εἰς γαμβρὸν ἐνθ' ἄν.: Ροῦχα γαμπρικᾶτα Κῶς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπρήσιος.

γαμπρίκειος ἐπίθ. πολλαχ. γαδρίκειος Θράκ. Κρήτ. κ. ἄ. γαμπρίσειος Κάρπ. ἁμπρίσειος Κάρπ. Οὐδ. γαμπρίκιν Πόντ. (Κερασ.) γαμπρίκ' Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.)